

prins Bernhard, gecorrigeerd. Deze zou de prins vermoedelijk minder positief over Lindemans hebben geadviseerd.⁴

4. Terugkeer van koningin en ministers

De Jongs beschrijving van de daadwerkelijke terugkeer van koningin Wilhelmina en prins Bernhard gaf in de pers aanleiding tot enkele glossen. De algemene ontroering bij gelegenheid van de eerste ontvangst van koningin Wilhelmina in de Nederlandse gemeente Aardenburg in Zeeuws-Vlaanderen, op 13 maart 1945, werd door de gemeentesecretaris, George van Vooren, gerelativeerd. De Jong had op gezag van A. Pelt, chef van de Regeringsvoorlichtingsdienst en begeleider van de koningin, geschreven dat ontroering zich van alle aanwezigen had meester gemaakt toen twee kinderen, wier vader(s) kort tevoren door de Duitsers waren gefusilleerd, zich in de mantel van de koningin verborgen.⁵ Tegen een verslaggever van de *Provinciale Zeeuwsche Courant* (10 december 1980) verklaarde de heer Van Vooren:

- 6 ‘ “Ik geloof dat hier toch wel wat overdreven wordt. Ik heb in Aardenburg niemand zien huilen. Van die twee kinderen heb ik niets gezien of gehoord, ook later niet. Die konden er volgens mij niet eens bijkomen want de koningin was helemaal afgeschermd door militairen en veiligheidslui. De mensen waren uitgelaten, ja, en zenuwachtig, een beetje gespannen natuurlijk. Maar gehuild werd er niet. Dit verhaal is toch echt wel een beetje sentimenteel en overtrokken.”

Van Vooren heeft een heilig respect voor de geschiedschrijver Lou de Jong, maar vooral als deze zich toeverlaat op de getuigenissen van chef A. Pelt van de toenmalige Regeringsvoorlichtingsdienst, worden de zaken volgens Van Vooren toch wel een beetje overdreven. De dag van de intocht van de koningin ligt hem nog vers in het geheugen.

“Het hele dorp was uitgelopen. De stoet stopte voor het nood-gemeentehuis. Daar werden de mensen aan haar voorgesteld. Het was een gedrang van jewelste. En Tarzan lag op het platte dak van café Pieters naast het gemeentehuis, en gaf steeds maar van die grote brullen.” Glimlachend: “ja, dat is iets wat iedereen die er bij was zich nog goed kan herinneren...”

Van Vooren: “Ze werd voorgesteld aan twee illegale werkers: gemeentesecretaris J. Paridaen, B. Haaksman-De Koster, en daarna aan twee oorlogsslachtoffers: mevrouw A. Moelaart-Poortvliet van Sint Kruis, die bij de evacuatie een been kwijtraakte door beschietingen van Canadese

⁴ Deel 13, 147 (147).

⁵ Deel 10A, 1031 (986).